

בעיות הארגון למלחמה בזמננו (ב)*

שילובי דברים מאת:

פ.ס. סונגוסרי, נר. ב. הורוקס, ואחרים

בירורים ודעות

על

מבנה כוחות

מזוינים לעתיד

ב.

מדברי המרצה —

פילד-מרשל מונטגומרי:

בין מסורת עבר — לצרכי עתיד

מלחמת המפתח של העולם הישן הנה מסורת: מלחמת המפתח של העולם החדש הנה קידמה. שני עקרונות מנחים אלה יש ועומדים בניגוד ישיר זה לזה. אני מחזיק בדעה כי כאשר נתקלות השתים זו בזו, ואם אי אפשר למצוא פשרה ביניהן — הרי המסורת היא זו שחייבת לפנות את הדרך בפני יריבתה. רק על ידי שנפעל כך, ניתן יהיה להבטיח את הצלחתה של ה- גישה החדשה אל ענייננו.

לגבי דבר אחד בטוח הנני בטחון מוחלט. ככל שנרבה לשקוד ולהטיל צורות ארגון ישנות, שנועדו בשעתן בשביל תגאים אשר לא ישנו עוד — כן תרחק מהתשובה הנכונה לבעיה.

לענין שירות החובה

שירות חובה צבאי הוא מקור היסוד של מערכת הגנה בעת החדשה. במקור נועד הוא לשמש פתרון לתפיסה בענין אומה נושאת-נשק, ולאפשר את כינונם של צבאות-עתודה גדולים באירופה. ברם, ה- שיטה הישנה של הגנה לאומית מותנית היתה ב- אוהרה-במועד על התקרבות מלחמה, ובשהות מס- פקת לביצוע הגיוס הכללי. השיטה הנוכחית של הגנה לאומית אחוזה ודבוקה בתפיסה ישנה זו. אולם אין היא הולמת את תמונת הדברים באירופה כיום. הדרישה הראשונה המוצגת כיום בפני שירות החובה הצבאי היא — לאפשר לאומה לקיים כ-מצויים בעין כוחות שירות-פעיל מאומנים בתכלית וממוש- מעים בתכלית, ובמספר נאות, בימי שלום ובעתות מלחמה. הדרישה השנייה היא לספק עתודה מאומנת,

(*) מתוך הרצאה, שאלות והשגות, תשובות המרצה — מיום 12 באוקט. 55, ב"מכון השירותים המאוחד המלכותי" הבריטי.

בעלת עצמה מספקת, אשר תאפשר "להזין" את ה- כוחות-הפעילים בעמדם במערכה, וכן לספק גייסות ממושמצים שיוכלו להשגיח על "חזית פנים-הארץ" ולדאוג לה.

בשביל שיהיה בשירות-החובה הצבאי כדי לענות על דרישות אלו, צריך שעורפו יהיה מספיק בשביל לאמן את הכוחות-הפעילים כדי אותה רמה גבוהה הנדרשת בשביל מלחמה "גרעינית" בעתיד. אין אני יודע האם יש באפשרותם של השירותים-הלוחמים שלנו ל"הסתדר" אולי במספרים קטנים יותר של כוח אדם; הם אשר צריכים להשיב על שאלה כזו. אולם אותם אנשים שהם מקבלים — צריך שיוחזקו בשירות במשך שנתים; זהו כורח צבאי, משום ה- סיבות אשר אותן ציינתי.

ברור הדבר כי מטרתו של שירות-החובה הצבאי באירופה כיום הנו היפוכה של התפיסה שהיתה כ- רוכה בו בתחילתו; והשיטה כולה צריכה עתה בחינה-מחדש על אותו הקטע אשר סומן על ידי במשפטים הקודמים.

גיוס

מטרתו של גיוס הוא להעביר אומה למעמד מל- חמה באופן מהיר וחלק ככל האפשר. הגיוס מקיף את האומה כולה, והוא כולל: —

א. גיוס הכוחות-המזוינים.

ב. גיוס "חזית הפנים", על מנת שתוכל לעמוד בפני ההלם ה"גרעיני" הראשון, ולנקוט אח-כ- באמצעי הנגד הנחוצים.

תכניות-הגיוס הקיימות כיום, אבד עליהן הכלח, כשאנו רואים אותן על הרקע של מלחמה גרעינית. הן אחוזות ודבוקות בתפיסה הישנה של "אומה נר- שאת-נשק" אשר לרשותה אוהרה-במועד על הת- קרבות מלחמה ושהות מספקת להתגייסות. תכניות

הגוברת של ההגנה; הם חייבים להיות מאורגנים על יסוד כוח-אדם פחות-יותר ועצמת-אש רבה יותר. את האספקה והתחזוקה יש לבסס על מספר רב של מצבורים קטנים באזורים קדומניים ולא על מחסנים גדולים מעטים באזורים עורפיים. הכרח הוא להבין את העובדה כי הלחימה על הקרקע תהיה כבדה ורצופה; ועל הדיביזיות להיות מאורגנות באופן כזה שתוכלנה ללחום לחימה בת ממש פרקי זמן ממושכים מבלי החלפה או תגבורת.

יש הסבורים כי יומם של ציי-המלחמה חלף. אני חולק על הנחה זו מעיקרה. האמת היא, כי יתכן מאוד שציי-המלחמה ימלאו תפקיד מפורש בהצלחנו מ-שואה מוחלטת לאחר שתתחולל עלינו התקפת-הפ-תעה כבדה.

— — — השליטה על נתיבי תחבורה בים תשאר תמיד משימתם של כוחות ציים אשר לה זכות ה-קדימה — והסכנה העיקרית לדרכי תחבורה אלה תבוא מהתקפות כוחות אוויר וצוללות.

דעתי אני היא כי יומה של האניה הגדולה חלף. כפי שכבר ציינתי, תמיד יהיו ציי המלחמה זקוקים לאניות שניתן יהיה להפעיל מהן מטוסים; אך ב-עתיד חווה אני אניות אלה כקטנות יותר ומהירות יותר מנושאת-המטוסים הנוכחית.

נראה לי כי ציי העתיד חייבים לכלול, בין ה-שאר, מספר גדול של אניות מהירות מאוד מטיפוס הסיירת, אשר נועדו במיוחד לשיגור קליעים-בליס-טיים מלב הים.

על הציים יהיה לנהוג שימוש מכסימלי במערכת הנהרות והתעלות של אירופה-המערבית; כלי שיט, שתוכננו ונבנו במיוחד לשמש כמשטח-שיגור ל-קליעים-בליסטיים — צריך שיהיה ביכולתם לחדור אל נתיבי-מים אלה ולסייע משם לכוחות-היבשה ב-מערכתם.

שיתוף פעולה עם מדענים

הבה ונציג הצעה חטופה אל העתיד. סבורני כי עתיד זה נתון בידיהם של אנשי-המדע. אפשר ואחדים מאתנו סבורים כיום כי אנו חיים בתקופת אותם כלי נשק שאין-אחריהם-ולא-כלום. ואילו דעתי אני היא, כי לאמיתו של דבר נמצאים אנו בתקופת מעבר. עוד רבים הם הדברים העתידיים לבוא.

בטרם תעבורנה חמש שנים יהיה מצוי עמנו ה-קליע המונחה. בטרם תעבורנה עשר שנים — תהיה מצויה-בעין, בשירות בפועל, רקיטה בליסטית בין-

משניתן אות-האזהרה בשידור-הרדיו הארצי...

גיוס עתידות חייבות להיות אחוזות ודבוקות בדרי-שותיה וקצבה של מלחמה-גרעינית כשהתקפות באות במפתיע, ואין האזהרה באה אלא מספר שעות בלבד, ויתכן אף דקות בלבד, לפני התקפת האויב. משניתן אות-האזהרה בשידור-הרדיו הארצי, הכ-רחי שאנשי העתודה ידעו היכן עליהם להתייצב ושיהיה ביכולתם להגיע אל מקום ההתייצבות על אף ההרס באמצעי התחבורה.

גורם ה"זמן" הוא שיהיה חשוב מכל; וביצוע מהיר של הגיוס יהיה חיוני. הצורך המידי יהיה כי מספר מטוסים של אנשים יהיה בנמצא בכל ההקדם, ובמקומות הנאותים.

נמצא, כי תכניות הגיוס הנוכחיות טעונות "בדק כללי", לנוכח הרקע אשר צוין לעיל.
רמות-הדברים הצפויים

אשר לכוחות האוויר, הרי ברור כי כוח-ההרס ה-כביר של כלי-הזין האטומיים, והופעתם, בבוא השעה, של קליעים-בליסטיים ארוכי-טווח וקצרי-טווח — יצריכו בסופו-של-דבר הפחתה במספרם של מטוסים וזוגים-בידי-טיים. ככל שאנו מתקדמים מהבחינה ומדעית כן עלינו לצמצם בכוח האדם שבשירות תילות-האוויר ובמספר המפציצים אשר להם. אולם דבר אחד נראה כי יהיה חיוני: על כל מטוסי ה-ונפצה וההתקפה-על-מטרות-קרקע יהיה לשאת את בלי-הזין הגרעיני.

כוחות-היבשה צריכים להיות מאורגנים באופן כזה אשר ישלב אותם אל אפשרות פעולה אטומית. על הצבאות לחדול מלסמוך, כבעבר, על עליונות במספרי כוח אדם לצורך ההתגברות על עצמתה

האם יהיה עלינו להתחסל?

שנים יהיה מצוי עמנו הקליע המונחה, שהוא רקיטה בליסטית קצרת טווח של כ-550 ק"מ. תוך עשר שנים תהיה מצויה עמנו הרקיטה הבליסטית הבין-יבשתית אשר טווחה יהיה... הרי אתה מעלה את הספרה של כ-8000 ק"מ, ובמידת הידוע לי דבר זה אפשרי בהחלט מבחינה מדעית. התקדמות מדעית זו מציגה לפנינו בעיות כבירות, אשר הכרח הוא לשקוד על חקרן כבר כיום, משום

שהן הופכות כליל על פיה את קצרת התפיסה הנוכחית בענין הגנה אורית, הכרוכה ב"מסכי-מכ"ם, אוהר-מוקדמת מהירה, וכל שאר הדברים הללו. אולם התקדמות מדעית וטכנית זו — קרבה ובאה. על כן חושבני כי התשובה האמיתית היא היא שיהיה עלינו להבין, מנקודת המבט של כוח-האדם והאמצעים-הכספיים, כי ככל שקדמה מדעית זו צועדת צעד דים נוספים קדימה — שומה עלינו להפחית בכוח האדם, ובאמצעים המופעלים בידיו-אדם, המשמשים להנחתת פצצותינו. יהיה על אלה להתחסל. את זאת חייבים להבין חילות-האוויר של כל המדינות. אין לי ספק בכך כי חיל-האוויר יהיה נוטה לומר אזי: — "ובכן, אם כזה הוא המצב, כי אז משיפיעו דברים אלה יהיה עלינו לטפל בהם, שכן אחרת יתכן ונשאר חסרי-התעסקות". יתכן שיאמרו דברים כגון אלו. על כן, הרי יכולים הנכם לראות בעליל עד כמה קל יותר היה הדבר, שעה שיופיעו כלי זין אלה, אילו היו אז כל שלושת השירותים-הלוחמים נתונתם למרותו של מיניסטרויון אחד. ואילו היה לנו אז שירות-לוחם אחיד ויחיד, שהוא אשר ישתמש בקדמה מדעית כבירה זו — עד כמה פשוט-יותר היה הופך כל דבר מנקודת המבט של כוח אדם, מנקודת המבט של ציוד, של כספים, ומנקודת המבט הכלכלית בדרך כלל; היינו נפטרים אז מכל הקבלה וכפילות — ומבחינה כספית ותקציבית נודעת לכך חשיבות רבה.

יבשתית הנושאת תא-נפץ גרעיני. מעולם לא היה זה כה הכרחי כי אנשי המלחמה והמדענים יעבדו במהדוק בצותא, וכי העומד בראשו של אחד השירותים הלוחמים ידע לומר בבהירות מה רוצה הוא מן המדען.

מן המיכונים

עד כמה שעיני מבחנת, הרי בכל מלחמה "כדור-ארצית" העלולה לבוא עלינו, בפרק-העתיד שניתן לראותו — עצמת האוויר היא שתהיה הגורם החלש. משהכרנו בעובדה זו, הכרח יהיה להבטיח איוון נאות בין כוחות האוויר, הים והיבשה.

במקביל להתפתחות כוחות האוויר, דרך השלב של מפצץ סילוני — אל הקליע-הבליסטי — ועד אל "ירח מלאכותי" הנלווה לכדור הארץ — ילך איוונו של הכוח בעולם ויהפוך יותר ויותר לאיוון בלתי-יציב. כתפקיד ראשון חייבים אנו לבנות ולהטפח כוח רבי-עצמה המרתיע מפני מלחמה; משעשינו זאת, הרי עלינו לחתור ולהביא לידי מידה מסוימת של פרוק נשק כלל-עולמי.

— — — לבסוף, חייבים אנו להבין כי עומדים הננו בתוככי מהפכה מדעית — וכי אין אנו יכולים לקפוא על שמרינו, או להזיז את השעון אחורנית. עלינו לצעוד קדימה אל תוך העתיד, כשאנו עמלים למען איוון נכון בין המסורת לקידמה.

מתוך הברור בעקבות ההרצאה:

רקטות-בליסטיות ו"ירחים מלאכותיים"

גנרל-לויטגנט סיר בראיאן הורוקס: האוכל להציג שאלה? — למעשה, אמרת בהרצאתך כי עצמת ה-אוויר היא הגורם החלש. שמענו בזמן האחרון לא מעט על אודות רקטות בין-יבשתיות ארוכות-טווח, אשר טווחן יהיה קרוב אולי ל-8000 ק"מ; וכן שמענו דבר מה על אודות "ירחים מלאכותיים", שיהיו תלויים בשמים מעל. החוכל לומר כיצד ישתלבו אלו אל תוך תמונת הדברים, והאם יש לשער כי אמנם יופיעו בקרוב?

המרצה: אמור-אמרתי כי ככל שנתקדם מבחינה מדעית יהיה עלינו להפחית את מספר המפציצים שלנו. ככל שרקטות קצרות-טווח, ולאחר-מכן רקטות בין-יבשתיות, תתחלנה להכנס לשימוש — כן ניתן יהיה להפחית את מספרם של מה שמכנים כיום "מטוסי-הנהוגים בידיו-טייס". סבורני, כי דבר זה הנו ברור בתכלית. הנה, באשר לקצב ההתקדמות המדעית, הייתי אומר זאת: יש לשער כי תוך חמש

החלת-חשבונות צבאית

מפקד-טייסת (*) מ.ג. דאָיאָר : שמא אוכל לשאול

אין אינך סבור כי בשביל אותו סוג של כוח מזוין
שתהיה חוזה אותו לעתיד, וכן בהתחשב בעקרון חסר
ההתחייבות, באה עתה העת להנהיג תפיסות יסוד חד-
משמעיות בענין הנהלת החשבונות בשלושת ה-
המחלקות הלוחמים? הדוגמה שעולה במוחי כרגע,
היא: השירות לו אני עצמי משתייך, הנה כדלהלן —
השירות שאני נוקט כאן אינם אלא כדי לסבר את
העין בלבד: כיום, באם מצוי אצלנו, נאמר, חיל-
הצוואה בין 200 מטוסים שערכו במושגי הון הנו
10,000 לירות שטרלינג, הרי יתכן מאוד כי 10%

מדיה צורך לחתום על 45.000 פיסות-נייר

התן לליל רתוקים-אל-הקרקע מחמת מחסור בחלקי-
החילוף, אילו הונהג שינוי בשיטת גיהול-החשבונות,
כי אז יתכן ואפשר היה להגיע לכך כי המחסור ב-
חלקי-חילוף לא יגרם עוד לשיתוקו של אחוז כזה
מהמטוסים, אלא לשיתוק חמישה אחוזים בלבד; ו-
עקב כך תגדל באותה מידה עצמתו של החילי-המוחץ
שלוח, לפי שמצב הדברים נראה לי, הרי כיום שיר-
תי-אני צמוד אל שיטת הישובי-חשבונות אשר יתכן
ונטובה מאוד הנה לחישוב מצבת כדורי-העופרת ל-
דרכים, למושקטים, או מקטורני-חיל אדומים — הכל
נוסח המאה ה"ח — אולם אין היא תולמת את צר-

(*) צוהח החילהאוויר הבריטי המקבילה לזו של רב-סרן
הצופה. - ומספר.

החוקים השונים של המפציצים הכבדים הבריטיים שנת-
גבשו בשנים האחרונות — שמותיהם מתחילים כולם באות
השם "וולאונט", וולקז" — המער.

המער. — 1808-1814 (כ"ה)

כיהם של שלושת השירותים המזוינים כפי שהנם כיום.

המרצה: אין אני רואה עצמי כמוסמך לדון ב־ ענין עדין־מאוד זה של חלקי חילוף של מפציצים העומדים בסימן האות „V“), אולם יש ודאי ענין רב בדברים שאמרת. אולם ביחס לבעיה של גיהול החשבונות בשירותים־הלוחמים בכללה, הייתי רוצה לומר זאת: באם סבור הנך כי שיטת חישובי־החש־בונות של חילי־האוויר המלכותי מתאימה בשביל ימי מלחמו. חצי־האי בספרד (***)). כי אז הייתי אומר אני כי השיטה הנהוגה בחיל הצבא מתאימה בשביל ימי משה ואולי אפילו בשביל ימי אברהם אבינו! (צחק בקהל) שיטת גיהול החשבונות בחיל הצבא מושתתת על העובדה שכל אחד הנו נוכל; ואם איננו נוכל, כי אז שיטה זו תהפכו עד מהרה לנוכל. הרי זה דבר איום וגורא. אי־איומן זה הבא מלמעלה — אולם עובדה היא כי אין נותנים אמון באיש. רק לפני ימים אחדים דיברתי עם מפקד יחידה אשר סיפר לי כי עד כה, במשך תשעה חודשים ראשונים של שנת 1955, הגיש האפסנאי שלו 9000 הזמנות לצירוד. כל הזמנה היה עליו להגיש בחמישה טפסים, והיינו — היה צורך לחתום על 45,000 אלף פיסות גיר. סבור הנני כי אפשר לו לחיל־הצבא להנהיג שיטה אשר לפיה באם יהיה אפסנאי זקוק למחבת — יוכל ללכת ישירות אל מחסן, לקבלו שם ולחתום על קבלה; ובאם, בהזמנות של ביקור־מפקחים פתאומי, יתגלה כי ליחידתו מחבתים רבים־מדי — ובכן, מה יש? צריך פשוט לפטר את הקולונל! — אוראו ניתן היה להגיע לתכלית. וכמובן, החסכון בכוח אדם ובפקידי מוסדות מיניסטרי־המלחמה וכן הלאה — עצום יהיה. אילו היו נותנים־אמון באנשים, כי אז היה חיל־הצבא מפסיד על כך כספים פתוחים הרבה מאלו שהוא מפסידם עתה. על כן, אם דעתך היא שהשיטה בחיל־האוויר רעה הנה, אין עליך אלא לבוא ולהתבונן בשיטה שבצבא. בכלל כל בעית ה„ניירת“, שהנה נוראה פשוט, טעונה אף היא בחינה־מחדש. שום אדם ששכלו בקדקדו לא יוכל לקרוא אפילו מחצית ה־ניירות הנשלחים; וכפי שכבר אמרתי אשתקד, ה־חצי השני אינו ראוי שיקרא. האם עניתי בכך על שאלתך? (צחק בקהל)

כוחות עתודה

בריגדיר ב. ב. רעקוואם: הפילד-מרשל ציין כאן, כי באה תמורה בתפקידם של כוחות העזודה וכי אר-גונם הנוכחי נתיישן לגמרי. דומני כי הוא לא ציין

כאן מה הן דעותיו בענין תפקידם הנוכחי. שמא יוכל להשכילני בנקודה זו?

המרצה: אין אני יכול להשיב תשובה על שאלה זו מבלי שאפרוש בפניכם תחילה מקצת מן הרקע אשר לה. בעבר, בשתי מלחמות-עולם גדולות, עמדנו בפני התמודדות-שחיקה* שנמשכה 4 או 5 שנים. בשלב הראשון, שנמשך כשנה, היו עוסקים ב"התקנת" האומה לקראת מעשים הנחוצים ב"מלחמה טוטאלית", מבחינת כוח האדם שלה והיצור שלה. השלב השני היה שלב המבצעים המכריעים, כשהאומות פועלות בצותא פעולה-תוקפנית בהתאם לתכנית-רבתי. שלב זה נמשך כשתי שנים. השלב האחרון היה שלב ניצול ההצלחות, והבאת העניין כולו לידני גמר. כזה הוא התהליך שנתרחש ב"18—1914, וב"45—1939. המאמץ כולו נמשך 4—5 שנים. בגלל נתוניה של הבעיה זו, ולפי קצב המלחמה כפי שהיה באותה תקופה, יכולת ליהנות מאוהרה-על-בוא-מלחמה ומשהות לביצוע הגיוס. היה או צורך בקיום צבאות עתודה גדולים, והאומה היתה קמה לאחור-בנשק משבאה המלחמה. אכן, אין אני סבור כי כזאת יקרה בהזדמנות הבאה. בגלל היכולת העצומה ל"הרוס, יגיעו במלחמת-עתיד במהירות רבה מאוד אל השלב המכריע. התוצאה מכך תהיה שאותם הכוחות להם זקוק הנך לצורך מבצעים מכריעים — אי אפשר יהיה כי יקומו רק לאחר ביצוע הגיוס-הכללי. שומה עליהם להתקיים כבר בימות שלום; יש להתחזקם בדרגת-כוננות גבוהה, ועליהם להיות מוכשרים ל"חום לחימה-של-ממש מבלי כל תהליך התגייסות קודם. על כן, לדעתי, נבובו הוא להוציא בימות שלום כספים על כוחות אשר לא יוכלו להביא לך תועלת כלשהי בטרם שעברו כבר עליך 6 חדשים, או שנה של מלחמה. פשוט, חסר הכסף לכך. את הכסף צריך להשקיע בכוחות קרחתיות, על מנת לשלב אותם ב"יכולת הפעולה-האטומית המצויה. הדבר שתרצה בו בפרוץ המלחמה הוא תגבורת קטנה בשביל צבאות-היבשה אשר תעמוד לרשותך במלוא ההקדם והמהירות

(*) attrition

(*) מיניסטר המלחמה הבריטי בשנים שלפני מלחמת-הראשונה, בממשלת אסקוויט. מבצע התיקונים מרוחק-הלכת במבנה הצבא הבריטי, מקימו של "חיל-המשלוח" לפעולות באירופה ומארגנו של הצבא-הטריטוריאלי. לדעת-רבים — גדול מיניסטרי המלחמה הבריטיים. — המער. — לפי התפיסה של שנות ה'30 וה'40 — ששה חודשים. — המער.

(***) ראה ב"מערכות" חוב' צ"ט עמ' 74 "ידיעות על מקצת ממגמות הכיוון" בצבא-הטריטוריאלי הבריטי, אשר אין ספק כי פ"מ. מונטגומרי הביאם מראש בחשבון בהרצאות ובדבריה-התשובה שלו. — המער.

רות. תעשה במגמה זאת כאשר תעשה, מכל מקום שומה יהיה עליך לבצע את הגיוס מיידית ובקצרה. על מנת להכנס במישרין אל מעשה-מלחמה. והנה, התבוננו-נא בצבא הטריטוריאלי כפי שהנו כיום. ה"צבא הטריטוריאלי מורכב מכ"12 דיביויות. אולם בשום אופן לא יוכל צבא זה לצאת מחר בבוקר ל"מלחמה וללחום לחימה ממשית ותכליתית; יחסרו לו הנהגה, משמעת ואימון. אין זו אשמתו. הוא לא נועד לכך שעה שהולדיין** הקימו.

לפי מחשבת הולדיין נועד הצבא הטריטוריאלי — והיה זה בדומה למחשבת מארגני צבאות ה"עתודה אף במדינות אחרות — לצאת אל זירת-המלחמה בעקבות הצבא הסדיר לאחר שהלך "יחזיק מעמד במצודה" משך שנה בערך***). ואילו במשי-מותיה של המלחמה החדשה, שנשתנו כליל, אין עוד תועלת בכך. יש לשער כי בריטניה תוכל להעמיד מיידית צבא עתודה בעצמת קורפוס-צבא אחד. בן 3 דיביויות. אולם בכדי שניתן יהיה לעשות זאת, יהיה על הצבא הטריטוריאלי לצאת למחנה מדי שנה ולהתאמן שם כזאת משך חודש ימים לפחות. גייסות-אלה יוכלו אז להכנס לשירות מיד עם פרוץ המלחמה וניתן יהיה להשתמש בהם ללא שהיות בתפקידים הגנתיים — בתנאי כמובן שניתן יהיה, לפני כן, ל"בצע את העברתם מבריטניה אל היבשה. הרי חשוב הגני כי מתפקידו של צבא העתודה הוא לספק דבר מה שיהיה טוב, ולספקו אזי בכל ההקדם. מן הבחינה הכספית, אי אפשר כי צבא זה גדול יהיה; ושוב, אין זה מתפקידו של צבא עתודה לבוא ולהצטרף כעבור שנה וליטול אזי על שכמו את תפקידי הלחימה מן הצבא הסדיר. כל קצבה הנוכחי של המלחמה משנה מן היסוד את תעודתו של צבא עתודה****).

קול-לויט' ר. ג. וילסון: שמא תאמר לנו, בבק-

שה, האם יכול הנך לחזות-מראש איזה תפקידים חשובים לכוחות מוטסים — להבדיל מכוחות מובילים-באוויר — במלחמה עתידה?

המרצה: זוהי שאלה טובה מאוד — שאלה מ-

צוינת. עלי יהיה לחזור אל דברים שכבר אמרתי אותם במשך הרצאתי. אמרתי כי משגה הוא להוציא בימי שלום כספים על דברים אשר אין לשער כי תהיה בהם תועלת כלשהי אלא לאחר שהמלחמה תמשך כבר פרק-זמן מסוים. והנה: — טול עקרון זה ונקוט אותו לגבי דיביויות מוטסות. בצדק הבחנת בין דיביויות-מוטסות לדיביויות מובלות-באוויר. דעתי אני היא שכל דיביויות העתודה צריך שתהינה מובלות-

על קיומה של בריגדה זו במידה שתהיה לי נגיעה כלשהי לקביעת אירגונם של הכוחות הבריטיים — נגיעה שאיננה לי עתה. הייתי מקיים אותה, משום שחושב אני כי זה יכול להיות אותו גוף המאפשר אחר-כך התרחבות כוחות מוטסים במקרה של צורך. כן חושבני כי במלחמה עתידה יהיה הכרח בכך שיהיה לך איזה גוף מוטס בעל אומון אשר בו תוכל להשתמש, למשל, בשביל לתפוש בלילה שטח מסוים ואח"כ, עם שחר, להביא אל שטח תפוש זה את ה"דרגים" הבאים של הגייסות המובלים באויר. סבורני כי בזה טמון ערכה של אותה בריגדת צנחנים מוטסת שבאולדרשוט. אותה בריגדה מאומנת אימון מעולה ביותר; הם "חבריה" טובים מאוד וזוהי יחידה רבת-עצמה. דעתה היא כי כל מדינה גדולה צריכה שיהיה לה גוף-גייסות מעין זה.

באויר. הייתי אומר כי הוצאת הכסף על דיביזיה מוטסת, לפי המובן שאנו מיחסים כיום למושג זה, איננה מוצדקת באם קיים דוחק כספי; כי אין אתה יכול להשתמש בדיביזיה מוטסת אלא לאחר שכבר יש ביכולתך להשתמש בנתיבי שמים — ואין זה נראה לי כי יכולת-תוכל לעשות כן מיד עם פרוץ המלחמה. סבורני כי הדבר הנחוץ למדינה במערכת ההגנה שלה הוא גוף של כוח מוטס אשר בו תקויים ברציפות גחלת-תמיד של יכולת ללוחמה-מוטסת. באמרי זאת מהרהר הנני ב"בריגדת הצנחנים הבלתי-תלויה" החונה באולדרשוט*, ולעולם לא הייתי מנתר

(*) מקום חניית גייסות רבות ובסיס אימונים מרכזי של הצבא הבריטני. מעין "צרפנד" בריטית (או, שמא, צרפין היא מעין "אולדרשוט" ישראלית?) בינתיים נתגלגלו הדברים וה"כלניות" הבריטיות שוכנות כבוד בקפריסין... — המער.

